

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 241/2014 AL COMISIEI

din 7 ianuarie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 27 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 28 alineatul (5) al treilea paragraf, articolul 29 alineatul (6) al treilea paragraf, articolul 32 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 36 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 41 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 52 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 76 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 78 alineatul (5) al treilea paragraf, articolul 79 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 83 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 481 alineatul (6) al treilea paragraf, articolul 487 alineatul (3) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Dispozițiile prezentului regulament sunt strâns corelate, dat fiind că se referă la elementele ale cerințelor de fonduri proprii ale instituțiilor și la deduceri din aceleași elemente de fonduri proprii pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013. În vederea asigurării coerenței între aceste dispoziții, care ar trebui să intre în vigoare în același timp, și pentru a oferi persoanelor supuse acestor obligații o imagine cuprinzătoare în privința dispozițiilor și un acces sintetic la acestea, este de dorit ca toate standardele tehnice de reglementare privind fondurile proprii impuse prin Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să fie incluse într-un regulament unic.
- (2) Pentru a asigura o mai mare convergență la nivelul Uniunii, în modul în care dividendele previzibile trebuie deduse din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar, este necesar să se introducă o ierarhie a modalităților de evaluare a deducerii, și anume, în primul rând, o decizie privind distribuirea din partea organismului competent, în al doilea rând, politica în materie de dividende și, în al treilea rând, rata istorică de distribuire a dividendelor.
- (3) Pe lângă cerințele generale pentru fonduri proprii, astfel cum au fost adăugate sau modificate prin cerințele specifice prevăzute în ceea ce privește fondurile proprii pentru aceste tipuri de instituții, este necesar să se precizeze condițiile în care autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscut în temeiul legislației naționale aplicabile este considerat drept societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară în

scopul fondurilor proprii pentru a atenua riscul că orice instituție ar putea funcționa cu statutul specific de societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară, atunci când instituția respectivă nu are caracteristicile comune pentru organizațiile cooperatiste de credit din sectorul bancar european.

- (4) Pentru o instituție recunoscută, în temeiul legislației naționale aplicabile, ca societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară, este oportun în unele cazuri să se facă distincție între deținătorii instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ai instituției și membrii acestei instituții deoarece, în general, membrii trebuie să dețină instrumente de capital pentru a avea dreptul la dividende, precum și dreptul la o parte din profit și din rezerve.
- (5) În general, trăsătura comună a unei organizații cooperatiste de credit, a unei instituții de economii, a unei societăți mutuale sau a unei instituții similare este desfășurarea unei activități în beneficiul clienților și membrilor instituției, precum și ca un serviciu public. Obiectivul principal nu este de a genera și plăti un randament financiar unor furnizori externi de capital, cum ar fi acționarii societăților comerciale pe acțiuni. Din acest motiv, instrumentele de capital utilizate de aceste instituții sunt diferite de instrumentele de capital emise de societățile pe acțiuni, care, în general, acordă titularilor accesul deplin la rezerve și profituri în continuitatea activității și în cazul lichidării și care pot fi transferate unui terț.
- (6) Cu privire la organizațiile cooperatiste de credit, o trăsătură comună este în general capacitatea membrilor de a demisiona și, prin urmare, de a solicita răscumpărarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe care le dețin. Acest lucru nu împiedică o organizație cooperatistă de credit să emită instrumente de capital care se califică drept fonduri proprii de nivel 1 de bază eligibile pentru care nu există nicio posibilitate ca titularii să restituie instrumentele instituției, cu condiția ca aceste instrumente să respecte dispozițiile articolului 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care o instituție emite diferite tipuri de instrumente în conformitate cu articolul 29 din regulamentul menționat anterior, nu ar trebui să existe privilegii care se acordă numai unora dintre aceste tipuri de instrumente, altele decât cele prevăzute la articolul 29 alineatul (4) din regulamentul menționat anterior.

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

- (7) Instituțiile de economii sunt, în general, structurate ca o fundație, în care nu există un proprietar al capitalului, ceea ce înseamnă că nicio persoană nu participă la capital și nu poate beneficia de profiturile instituției. Una dintre principalele caracteristici ale societăților mutuale este că, în general, membrii nu contribuie la capitalul instituției și, în cursul normal al activității, nu beneficiază de distribuirea directă a rezervelor. Acest lucru nu ar trebui să împiedice aceste instituții, în vederea dezvoltării activităților lor, să emită instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru investitorii sau membrii care pot participa la capital și beneficia într-o anumită măsură de rezerve în situațiile de continuitate a activității și de lichidare.
- (8) Toate instituțiile existente, constituite și recunoscute deja ca societăți mutuale, organizații cooperatiste de credit, instituții de economii sau instituții similare, în temeiul legislației naționale aplicabile, înainte de 31 decembrie 2012, se clasifică în continuare ca atare în scopul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indiferent de forma juridică a acestora, în măsura în care îndeplinesc în continuare criteriile care au dus la recunoașterea acestor entități în categoria respectivă, în temeiul legislației naționale aplicabile.
- (9) Atunci când se definesc situațiile care pot fi considerate drept finanțare indirectă pentru toate tipurile de instrumente de capital, o modalitate mai practică și cuprinzătoare de a face acest lucru constă în a preciza caracteristicile conceptului opus, respectiv finanțarea directă.
- (10) Pentru a aplica regulile privind fondurile proprii la societățile mutuale, organizațiile cooperatiste de credit, instituțiile de economii și instituțiile similare, caracteristicile specifice acestor instituții trebuie să fie luate în considerare în mod corespunzător. Ar trebui instituite norme pentru a garanta, printre altele, că astfel de instituții sunt în măsură să limiteze răscumpărarea instrumentelor lor de capital, dacă este cazul. Așadar, în cazul în care pentru aceste tipuri de instituții legislația națională cuprinde prevederi referitoare la interdicția de a refuza răscumpărarea instrumentelor, este esențial ca dispozițiile care reglementează instrumentele să confere instituției capacitatea de a amâna răscumpărarea lor și de a limita suma care urmează a fi răscumpărată. Mai mult, având în vedere importanța capacității de a limita sau de a amâna răscumpărarea, autoritățile competente ar trebui să aibă competența de a limita răscumpărarea acțiunilor organizațiilor cooperatiste, iar instituțiile ar trebui să documenteze orice decizie de limitare a răscumpărării.
- (11) Este necesar să se definească și să se alinieze tratamentul conceptului de câștig rezultat din vânzare asociat venitului viitor din expuneri (*future margin income*), în contextul securitizării, la practicile internaționale, precum cele definite de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, și să se asigure faptul că, în fondurile proprii ale unei instituții, nu se includ câștigurile revocabile rezultate din vânzare, dat fiind caracterul efemer al acestora.
- (12) Pentru a evita arbitrajul de reglementare și a asigura aplicarea armonizată a normelor privind cerințele de capital în Uniune, este important să se asigure că există o abordare uniformă în ceea ce privește deducerea din fondurile proprii a anumitor elemente, ca de exemplu, pierderile pentru exercițiul financiar în curs, creanțele privind impozitul amânat, care depind de profitabilitatea viitoare, precum și activele aferente fondurilor de pensii cu beneficii definite.
- (13) Pentru a asigura coerența la nivelul Uniunii a modului de evaluare a stimulentei pentru răscumpărare, este necesar să se ofere o descriere a cazurilor în care se creează o așteptare în sensul răscumpărării probabile a instrumentului. De asemenea, este necesar să se elaboreze normele care conduc la activarea, în timp util, a mecanismelor de absorbție a pierderilor pentru instrumentele hibride, astfel încât gradul de absorbție a pierderilor al acestor instrumente să crească în consecință în viitor. Mai mult, dat fiind că instrumentele emise de entitățile cu scop special oferă mai puțină siguranță din punct de vedere prudential decât instrumentele emise direct, utilizarea unor entități cu scop special pentru emiterea indirectă de fonduri proprii trebuie să fie limitată și strict încadrată.
- (14) Este necesar să se găsească un echilibru între necesitatea de a asigura calcule adecvate din punct de vedere prudential pentru expunerile instituțiilor la dețineri indirecte care rezultă din deținerile bazate pe indici și necesitatea de a asigura că acest lucru nu duce la impunerea unor sarcini excesive pentru instituții.
- (15) Se consideră că este nevoie de o procedură detaliată și completă pentru ca autoritățile competente să acorde aprobarea autorității de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii. Rambursările, reducerile și răscumpărările de instrumente de capital nu ar trebui să fie anunțate titularilor înainte ca instituția să fi obținut aprobarea prealabilă a autorității competente relevante. Instituțiile ar trebui să pună la dispoziție o listă detaliată a elementelor pentru ca autoritatea competentă să dispună de toate informațiile relevante înainte de a lua o decizie cu privire la acordarea aprobării.
- (16) Se prevede posibilitatea acordării unor derogări temporare pentru deducerile din elementele de fonduri proprii pentru a permite și a înlesni aplicarea planurilor de operațiuni de asistență financiară, dacă este cazul. Prin urmare, durata unor astfel de derogări nu ar trebui să depășească durata planurilor de operațiuni de asistență financiară.
- (17) Pentru ca entitățile cu scopuri speciale să poată fi incluse în elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și în elementele de fonduri proprii de nivel 2, activele entităților cu scop special care nu sunt investite în instrumente de fonduri proprii emise de instituții ar trebui să rămână la un nivel minim și nesemnificativ. Pentru a realiza acest lucru, valoarea activelor ar trebui plafonată de o limită exprimată în raport cu media activelor totale ale entității cu scop special.

- (18) Dispozițiile tranzitorii au scopul de a permite trecerea ușoară la noul cadru de reglementare, prin urmare, atunci când se aplică dispozițiile tranzitorii pentru filtre și deduceri este important ca acest tratament provizoriu prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să fie aplicat consecvent, însă de așa manieră încât să se țină seama de punctul de plecare original creat prin normele naționale care transpun regimul de reglementare anterior al UE, reprezentat de Directivele 2006/48/CE⁽¹⁾ și 2006/49/CE⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (19) Excedentul de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar pentru care drepturile obținute au fost menținute conform dispozițiilor tranzitorii ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 poate fi inclus, pe baza acestor dispoziții, în instrumentele de fonduri proprii de niveluri mai scăzute în limitele de menținere a drepturilor obținute pentru instrumentele respective. Totuși, aceasta nu poate modifica limitele de menținere a drepturilor obținute pentru instrumentele de niveluri mai scăzute, prin urmare orice includere în limitele de menținere a drepturilor obținute pentru nivelurile inferioare ar trebui să fie posibilă doar în cazul în care există marjă suficientă la acel nivel inferior. În fine, dat fiind că acest excedent este reprezentat de instrumente de nivel superior, ar trebui să existe posibilitatea ca aceste instrumente să fie ulterior reclasificate la un nivel superior al fondurilor proprii.
- (20) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare prezentate Comisiei de către Autoritatea Bancară Europeană.
- (21) Autoritatea Bancară Europeană a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾,
- (22) Autoritatea Bancară Europeană ar trebui să reexamineze aplicarea prezentului regulament și, în special, a normelor de stabilire a procedurilor de autorizare pentru răscumpărarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale societăților mutuale, organizațiilor cooperatiste

de credit, instituțiilor de economii și instituțiilor similare și să propună modificări, dacă este cazul.

- (23) Autoritatea Bancară Europeană a consultat Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale cu privire la tratamentul instrumentelor de capital ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe și cu privire la tratamentul instrumentelor de capital ale întreprinderilor excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾ în sensul articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

GENERALITĂȚI

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind:

- (a) sensul noțiunii de „previzibil” atunci când se stabilește dacă din fondurile proprii au fost deduse obligațiile sau dividendele previzibile, în conformitate cu articolul 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) condițiile în temeiul cărora autoritățile competente pot stabili că o anumită formă de întreprindere recunoscută în temeiul legislației naționale aplicabile este considerată drept societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară în sensul articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (c) natura și formele aplicabile ale finanțării indirecte a instrumentelor de capital, în conformitate cu articolul 28 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (d) natura limitărilor referitoare la răscumpărare necesare în cazul în care refuzul instituției de a răscumpăra instrumentele de fonduri proprii este interzis în temeiul legislației naționale aplicabile, în conformitate cu articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (e) precizarea mai detaliată a conceptului de câștig rezultat din vânzare în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

⁽¹⁾ Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 201).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

- (f) aplicarea de deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază și de alte deduceri pentru elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de fonduri proprii de nivel 2, în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (g) criteriile în conformitate cu care autoritățile competente permit instituțiilor să reducă valoarea activelor fondului de pensii cu beneficii definite, în conformitate cu articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (h) forma și natura stimulentele de răscumpărare, natura majorării unui instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ca urmare a reducerii temporare a valorii principalului, precum și procedurile și calendarul pentru a determina evenimentele declanșatoare, caracteristicile instrumentelor care ar putea împiedica recapitalizarea și utilizarea unor entități cu scop special, în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (i) gradul de prudență necesar în estimările utilizate ca alternativă la calcularea expunerilor-suport pentru deținerile indirecte care rezultă din deținerile bazate pe indici, în conformitate cu articolul 76 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (j) anumite condiții detaliate care trebuie îndeplinite înainte să se acorde aprobarea autorității de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii și procedura relevantă, în conformitate cu articolul 78 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (k) condițiile pentru derogarea temporară în ceea ce privește deducerea din fondurile proprii ce urmează să fie acordată, în conformitate cu articolul 79 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (l) tipurile de active care pot fi aferente funcționării entităților cu scop special și noțiunile de „minim” și „nesemnificativ” în scopul stabilirii fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar eligibile și a fondurilor proprii de nivel 2 eligibile emise de o entitate cu scop special în conformitate cu articolul 83 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (m) condițiile detaliate pentru ajustările efectuate la fondurile proprii în temeiul dispozițiilor tranzitorii, în conformitate cu articolul 481 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (n) condițiile pentru alte elemente de fonduri proprii neeligibile ca elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în virtutea clauzei de păstrare a drepturilor obținute, în conformitate cu articolul 487 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

CAPITOLUL II

ELEMENTE ALE FONDURILOR PROPRII

SECȚIUNEA 1

Fonduri proprii și instrumente de nivel 1 de bază

Subsecțiunea 1

Dividende și obligații previzibile

Articolul 2

Semnificația conceptului „previzibile” în sintagma dividende previzibile în sensul articolului 26 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Valoarea dividendelor previzibile care urmează să fie deduse de către instituții din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar, astfel cum se prevede la articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se stabilește în conformitate cu alineatele (2)-(4).

(2) În cazul în care organul de conducere al unei instituții a adoptat în mod oficial o decizie sau a propus o decizie organismului relevant al instituției în ceea ce privește valoarea dividendelor care trebuie distribuite, această sumă se deduce din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar.

(3) În cazul în care se plătesc dividende interimare, valoarea reziduală a profitului interimar rezultată din calculul prevăzut la alineatul (2) care urmează să fie adăugată la elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază se reduce, luând în considerare regulile prevăzute la alineatele (2) și (4), cu valoarea oricăror dividende previzibile estimate a fi plătite din profitul interimar rezidual odată cu dividendele finale pentru întregul exercițiu financiar.

(4) Înainte ca organul de conducere să adopte o decizie oficială sau să propună o decizie organismului competent cu privire la distribuirea de dividende, valoarea dividendelor previzibile care urmează să fie dedusă de instituții din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar este egală cu valoarea profitului interimar sau a celui de sfârșit de exercițiu financiar înmulțită cu rata de distribuire a dividendelor.

(5) Rata de distribuire a dividendelor se stabilește pe baza politicii în materie de dividende aprobată pentru perioada relevantă de organul de conducere sau de un alt organism competent.

(6) În cazul în care politica în materie de dividende prevede un interval de distribuire a dividendelor și nu o valoare fixă, limita superioară a intervalului se va folosi în scopul alineatului (2).

(7) În absența unei politici aprobate în materie de dividende sau în cazul în care, în opinia autorității competente, există posibilitatea ca instituția să nu aplice politica sa în materie de dividende sau ca această politică să nu constituie o bază prudentă pentru stabilirea valorii deducerii, rata de distribuire a dividendelor are la bază cea mai ridicată valoare dintre cele enumerate mai jos:

(a) rata medie de distribuire a dividendelor în cursul celor trei ani precedenți anului avut în vedere;

(b) rata de distribuire a dividendelor în anul precedent celui avut în vedere.

(8) Autoritatea competentă poate autoriza instituția să ajusteze calculul ratei de distribuire a dividendelor, conform alineatului (7) literele (a) și (b), pentru a exclude dividendele excepționale plătite în cursul perioadei.

(9) Quantumul dividendelor previzibile care urmează să fie deduse se stabilește luând în considerare orice restricții de reglementare privind distribuirea, în special restricțiile stabilite în conformitate cu articolul 141 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. Valoarea profitului după deducerea obligațiilor previzibile sub rezerva unor astfel de restricții poate fi inclusă pe deplin în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în cazul în care este întrunită condiția de la articolul 26 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Atunci când se aplică astfel de restricții, dividendele previzibile care urmează să fie deduse au la bază planul de conservare a capitalului convenit de autoritatea competentă în temeiul articolului 142 din Directiva 2013/36/UE.

(10) Quantumul dividendelor previzibile care urmează a fi plătite într-o formă care nu reduce valoarea elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ca de exemplu dividende sub formă de acțiuni, nu se deduce din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar care urmează a fi incluse în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(11) Autoritatea competentă se asigură că s-au efectuat toate deducerile necesare din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar, precum și toate cele legate de dividendele previzibile, fie în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, fie în temeiul oricărei alte ajustări, înainte de a permite ca instituția să includă profiturile interimare sau pe cele de la sfârșit de exercițiu financiar în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Articolul 3

Semnificația conceptului „previzibile” în sintagma obligații previzibile în sensul articolului 26 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Quantumul obligațiilor previzibile care trebuie luate în considerare cuprinde următoarele:

(a) valoarea taxelor și impozitelor;

(b) valoarea oricărei obligații sau împrejurări care apar în cursul perioadei de raportare vizate, care ar putea reduce profiturile instituției și în privința cărora autoritatea competentă nu este convinsă că s-au efectuat toate ajustările de valoare necesare, cum ar fi ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau că s-au constituit provizioane.

(2) Obligațiile previzibile care nu fost deja luate în considerare în contul de profit și pierdere se alocă perioadei

intermediare în cursul căreia acestea au fost suportate astfel încât fiecare perioadă intermediară să includă o sumă rezonabilă din aceste obligații. Evenimentele semnificative sau nerecurente vor fi luate în considerare integral și fără întârziere în perioada interimară în care apar.

(3) Autoritatea competentă se asigură că s-au efectuat toate deducerile necesare din profiturile interimare sau din cele de la sfârșit de exercițiu financiar, precum și toate cele legate de obligațiile previzibile, fie în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, fie în temeiul oricărei alte ajustări, înainte de a permite ca instituția să includă profiturile interimare sau pe cele de la sfârșit de exercițiu financiar în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Subsecțiunea 2

Organizații cooperatiste de credit, instituții de economii, societăți mutuale și instituții similare

Articolul 4

Tipurile de întreprinderi recunoscute conform legislației naționale aplicabile ca organizații cooperatiste de credit în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscută conform legislației naționale aplicabile se califică drept organizație cooperatistă de credit în sensul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Pentru a fi considerată drept organizație cooperatistă de credit în sensul alineatului (1), statutul juridic al instituției se încadrează în una dintre următoarele categorii:

(a) în Austria: instituțiile înregistrate ca „eingetragene Genossenschaft (e.Gen.)” sau „registrierte Genossenschaft” în temeiul „Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)”;

(b) în Belgia: instituțiile înregistrate ca „société coopérative/co-operative vennootschap” și aprobate în aplicarea Decretului regal din 8 ianuarie 1962 de stabilire a condițiilor de aprobare a grupurilor naționale de organizații cooperatiste de credit și a organizațiilor cooperatiste de credit;

(c) în Cipru: instituțiile înregistrate ca „Συνεργατικό Πιστωτικό Ίδρυμα ή ΣΠΠ” înființate în temeiul Legii privind organizațiile corporatiste de credit din 1985;

(d) în Republica Cehă: instituțiile autorizate ca „spořitelná a úvěrní družstvo” în temeiul „zákon upravující činnost spořitelních a úvěrních družstev”;

(e) în Danemarca: instituțiile înregistrate ca „andelskasser” sau „sammenslutninger af andelskasser” în temeiul Legii privind instituțiile financiare din Danemarca;

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (f) în Finlanda: instituțiile înregistrate ca fiind una din următoarele:
1. „Osuuspankki” sau „andelsbank” în temeiul „laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista” sau „lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform”;
 2. „Muu osuuskuntamuotoinen luottolaitos” sau „annat kreditinstitut i andelslagsform” în temeiul „laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista” sau „lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform”;
 3. „Keskusyhteisö” sau „centralinstitutet” în temeiul „laki talletuspankkien yhteenliittymästä” sau „lag om en sammanslutning av inlåningsbanker”;
- (g) în Franța: instituțiile înregistrate ca „sociétés coopératives” în temeiul „Loi n^o47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération” și autorizate ca „banques mutualistes ou coopératives” în temeiul „Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II”;
- (h) în Germania: instituțiile înregistrate ca „eingetragene Genossenschaft (eG)” în temeiul „Gesetz betreffend die Erwerb- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz –GenG)”;
- (i) în Grecia: instituțiile înregistrate ca „Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί” în temeiul Legii nr. 1667 privind organizațiile cooperatiste de credit din 1986 care funcționează ca instituții de credit și care pot fi considerate ca „Συνεταιριστική Τράπεζα” în conformitate cu Legea bancară nr. 3601/2007;
- (j) în Ungaria: instituțiile înregistrate ca „Szövetkezeti hitelintézet” în temeiul Legii CXII din 1996 privind instituțiile de credit și societățile financiare;
- (k) în Italia: instituțiile înregistrate ca fiind una din următoarele:
1. „Banche popolari” menționate în Decretul legislativ nr. 385 din 1 septembrie 1993;
 2. „Banche di credito cooperativo” menționate în Decretul legislativ nr. 385 din 1 septembrie 1993;
 3. „Banche di garanzia collettiva dei fidi” menționate la articolul 13 din Decretul de lege nr. 269 din 30 septembrie 2003, devenit ulterior Legea nr. 326 din 24 noiembrie 2003;
- (l) în Luxemburg: instituțiile înregistrate ca „Sociétés coopératives”, astfel cum sunt definite în secțiunea VI din Legea din 10 august 1915 privind societățile comerciale;
- (m) în Țările de Jos: instituțiile înregistrate ca „coöperaties” sau „onderlinge waarborgmaatschappijen” în temeiul „titlului 3 din cartea a 2-a Rechtspersonen a Burgerlijk Wetboek”;
- (n) în Polonia: instituțiile înregistrate ca „bank spółdzielczy” în temeiul dispozițiilor „Prawo bankowe”;
- (o) în Portugalia: instituțiile înregistrate ca „Caixa de Crédito Agrícola Mútuo” sau „Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo” în temeiul „Regime Jurídico do Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola” aprobat prin Decreto-Lei n.º 24/91, de 11 de Janeiro;
- (p) în România: instituțiile înregistrate ca „Organizații cooperatiste de credit” în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007;
- (q) în Spania: instituțiile înregistrate ca „Cooperativas de Crédito” în temeiul „Ley 13/1989, de 26 de mayo, de Cooperativas de Crédito”;
- (r) în Suedia: instituțiile înregistrate ca „Medlemsbank” în temeiul „Lag (1995:1570) om medlemsbanker” sau ca „Kreditmarknadsförening” în temeiul Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse;
- (s) în Regatul Unit: instituțiile înregistrate ca „cooperative societies” în temeiul „Industrial and Provident Societies Act 1965” și în temeiul „Industrial and Provident Societies Act (Northern Ireland) 1969”.
- (3) În ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 de bază, pentru a fi considerată organizație cooperatistă de credit în sensul alineatului (1), instituția poate emite, conform legislației naționale aplicabile sau statutului societății, la nivelul persoanei juridice, numai instrumentele de capital menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (4) Pentru a fi considerată organizație cooperatistă de credit în sensul alineatului (1), atunci când titularii instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate la alineatul (3), care pot să fie sau să nu fie membri ai instituției, au capacitatea să demisioneze în temeiul legislației naționale aplicabile, aceștia pot beneficia, de asemenea, de dreptul de a restitui instituției instrumentul de capital, dar numai sub rezerva restricțiilor legislației naționale aplicabile, a statutului societății, a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a prezentului regulament. Acest lucru nu împiedică instituția să emită, în temeiul legislației naționale aplicabile, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază conforme cu articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atât pentru membri, cât și pentru nemembri, care nu conferă dreptul de a restitui instituției instrumentul de capital.

Articolul 5

Tipurile de întreprinderi recunoscute conform legislației naționale aplicabile ca instituții de economii în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscută conform legislației naționale aplicabile se califică drept instituție de economii în sensul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Pentru a fi considerată drept instituție de economii în sensul alineatului (1), statutul juridic al instituției trebuie să se încadreze în una dintre următoarele categorii:

- (a) în Austria: instituțiile înregistrate ca „Sparkasse” în temeiul articolului 1 alineatul (1) din „Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz – SpG)”;
- (b) în Danemarca: instituțiile înregistrate ca „Sparekasser” în temeiul Legii privind instituțiile financiare din Danemarca;
- (c) în Finlanda: instituțiile înregistrate ca „Säästöpankki” sau „Sparbank” în temeiul „Säästöpankkilaki” sau „Sparbankslag”;
- (d) în Germania: instituțiile înregistrate ca „Sparkasse”, după cum urmează:
 - 1. „Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)”;
 - 2. „Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz – SpkG) in Bayern”;
 - 3. „Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin – Girozentrale – in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz – SpkG)”;
 - 4. „Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)”;
 - 5. „Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)”;
 - 6. „Hessisches Sparkassengesetz”;
 - 7. „Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)”;
 - 8. „Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)”;
 - 9. „Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz – SpkG)”;
 - 10. „Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz”;
 - 11. „Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)”;
 - 12. „Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die Sachsen-Finanzgruppe”;
 - 13. „Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)”;
 - 14. „Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz – SpkG)”;
 - 15. „Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)”;
- (e) în Spania: instituțiile înregistrate ca „Cajas de Ahorros” în temeiul „Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular”;

(f) în Suedia: instituțiile înregistrate ca „Sparbank” în temeiul „Sparbankslag (1987:619)”.

(3) În ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 de bază, pentru a fi considerată instituție de economii în sensul alineatului (1), instituția trebuie să poată emite, conform legislației naționale aplicabile sau statutului societății, la nivelul persoanei juridice, numai instrumentele de capital menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Pentru a fi considerată instituție de economii în sensul alineatului (1), suma capitalului, a rezervelor și a profiturilor interimare sau a celor de la sfârșit de exercițiu financiar nu poate fi distribuită, conform legislației naționale aplicabile, titularilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază. Se consideră că această condiție este îndeplinită chiar și în cazul în care instituția emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă titularilor, în baza principiului continuității activității, dreptul la o parte din profituri și rezerve, în cazul în care acest lucru este permis prin legislația națională aplicabilă, cu condiția ca această parte să fie proporțională cu contribuția lor la capital și la rezerve sau, în cazul în care legislația națională aplicabilă permite acest lucru, în conformitate cu un mecanism alternativ. Instituția poate emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă titularilor, în caz de insolvență sau de lichidare a instituției, dreptul la rezerve care nu trebuie să fie proporțional cu contribuția la capital și la rezerve, în contextul îndeplinirii condițiilor de la articolul 29 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 6

Tipurile de întreprinderi recunoscute conform legislației naționale aplicabile ca societăți mutuale în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscută conform legislației naționale aplicabile se califică drept societate mutuală în sensul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Pentru a fi considerată drept societate mutuală în sensul alineatului (1), statutul juridic al instituției trebuie să se încadreze în una dintre următoarele categorii:

- (a) în Danemarca: asociații („Foreninger”) sau fonduri („Fonde”) care provin din conversia societăților de asigurare („Forsikringskaber”), a instituțiilor de credit ipotecar („Realkreditinstitutter”), a băncilor de economii („Sparekasser”), a băncilor de economii cooperatiste („Andelskasser”) și a asociațiilor de bănci de economii cooperatiste („Sammenlutninger af andelskasser”) în societăți cu răspundere limitată, astfel cum sunt definite în Legea privind instituțiile financiare din Danemarca;
- (b) în Irlanda: instituțiile înregistrate ca „building societies” în temeiul Building Societies Act 1989;
- (c) în Regatul Unit: instituțiile înregistrate ca „building societies” în temeiul Building Societies Act 1986; instituțiile înregistrate ca „savings bank” în temeiul Savings Bank (Scotland) Act 1819.

(3) În ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 de bază, pentru a fi considerată societate mutuală în sensul alineatului (1), instituția poate emite, conform legislației naționale aplicabile sau statutului societății, la nivelul persoanei juridice, numai instrumentele de capital menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Pentru a fi considerată societate mutuală în sensul alineatului (1), valoarea totală sau valoarea parțială a sumei capitalului și rezervelor trebuie să fie deținută de membrii instituției, care nu beneficiază, în cursul activității obișnuite, de distribuirea directă a rezervelor, în special prin plata de dividende. Aceste condiții sunt considerate a fi îndeplinite chiar și în cazul în care instituția emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă un drept la profituri și rezerve, în cazul în care legislația națională aplicabilă permite acest lucru.

Articolul 7

Tipurile de întreprinderi recunoscute conform legislației naționale aplicabile ca instituții similare în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscută în temeiul legislației naționale aplicabile se califică drept instituție similară organizației cooperatiste de credit, societății mutuale și instituției de economii în sensul părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de la alineatele (2), (3) și (4):

(2) Pentru a fi considerată drept instituție similară organizațiilor cooperatiste de credit, societăților mutuale și instituțiilor de economii în sensul alineatului (1), statutul juridic al instituției se încadrează în una dintre următoarele categorii:

(a) în Austria: „Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken” în temeiul „Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz – PfBrStG)”;

(b) în Finlanda: instituțiile înregistrate ca „Hypoteekkiyhdistys” sau „Hypoteksförening” în temeiul „Laki hypoteekkiyhdistyksistä” sau „Lag om hypoteksföreningar”.

(3) În ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 de bază, pentru a fi considerată drept instituție similară organizațiilor cooperatiste de credit, societăților mutuale și instituțiilor de economii în sensul alineatului (1), instituția poate emite, conform legislației naționale aplicabile sau condițiilor statutare, la nivelul persoanei juridice, numai instrumentele de capital menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Pentru a fi considerată drept instituție similară organizațiilor cooperatiste de credit, societăților mutuale și instituțiilor de economii în sensul alineatului (1), trebuie întrunite una sau mai multe dintre condițiile enumerate în continuare:

(a) atunci când titularii instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate la alineatul (3), care pot să fie

sau să nu fie membri ai instituției, au capacitatea să demisioneze în temeiul legislației naționale aplicabile, aceștia pot beneficia, de asemenea, de dreptul de a restitui instituției instrumentul de capital, dar numai sub rezerva restricțiilor legislației naționale aplicabile, a statutului societății, a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a prezentului regulament. Acest lucru nu împiedică instituția să emită, în temeiul legislației naționale aplicabile, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază conforme cu articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atât pentru membri, cât și pentru nemembri, care nu conferă dreptul de a restitui instituției instrumentul de capital;

(b) conform legislației naționale aplicabile, suma capitalului, a rezervelor și a profiturilor interimare sau a celor de la sfârșit de exercițiu financiar nu poate fi distribuită titularilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază. Se consideră că această condiție este îndeplinită chiar și în cazul în care instituția emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă titularilor, în baza principiului continuității activității, dreptul la o parte din profituri și rezerve, în cazul în care acest lucru este permis prin legislația națională aplicabilă, cu condiția ca această parte să fie proporțională cu contribuția lor la capital și la rezerve sau, în cazul în care legislația națională aplicabilă permite acest lucru, în conformitate cu un mecanism alternativ. Instituția poate emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care acordă titularilor, în caz de insolvență sau de lichidare a instituției, dreptul la rezerve care nu trebuie să fie proporțional cu contribuția la capital și la rezerve, în contextul îndeplinirii condițiilor de la articolul 29 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) valoarea totală sau valoarea parțială a sumei capitalului și rezervelor este deținută de membrii instituției, care nu beneficiază, în cursul activității obișnuite, de distribuirea directă a rezervelor, în special prin plata de dividende.

Subsecțiunea 3

Finanțare indirectă

Articolul 8

Finanțarea indirectă a instrumentelor de capital în sensul articolului 28 alineatul (1) litera (b), al articolului 52 alineatul (1) litera (c) și al articolului 63 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Finanțarea indirectă a instrumentelor de capital în temeiul articolului 28 alineatul (1) litera (b), al articolului 52 alineatul (1) litera (c) și al articolului 63 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se consideră finanțare care nu este directă.

(2) În scopul alineatului (1), finanțarea directă se referă la situațiile în care o instituție a acordat un împrumut sau o finanțare sub orice formă unui investitor în scopul folosirii în vederea achiziționării de instrumente de capital.

(3) Finanțarea directă include, de asemenea, finanțarea acordată pentru alte scopuri decât achiziția unor instrumente de capital ale unei instituții, oricărei persoane fizice sau juridice care deține o participație calificată la o instituție de credit, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (36) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau care este considerată a fi o parte afiliată în sensul definițiilor de la punctul 9 din Standardul Internațional de Contabilitate 24 referitor la informațiile privind părțile afiliate, astfel cum este aplicat în Uniune în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, luând în considerare orice îndrumări suplimentare, astfel cum sunt definite de către autoritatea competentă, în cazul în care instituția nu are capacitatea de a demonstra toate elementele de mai jos:

- (a) tranzacția este realizată în condiții similare altor tranzacții cu părțile terțe;
- (b) persoana fizică sau juridică sau partea afiliată nu trebuie să se bazeze pe distribuiri sau pe vânzarea instrumentelor de capital deținute pentru a suporta plata dobânzii și rambursarea finanțării.

Articolul 9

Natura și formele aplicabile ale finanțării indirecte a instrumentelor de capital în sensul articolului 28 alineatul (1) litera (b), al articolului 52 alineatul (1) litera (c) și al articolului 63 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Natura și formele aplicabile ale finanțării indirecte aferente achiziționării de instrumente de capital ale unei instituții includ următoarele:

- (a) finanțarea achiziției unui investitor, la emitere sau ulterior, a instrumentelor de capital ale unei instituții de către orice entitățile asupra cărora instituția are un control direct sau indirect sau de către entitățile incluse în oricare dintre următoarele:
 1. sfera de aplicare a consolidării contabile sau prudențiale a instituției;
 2. sfera de aplicare a bilanțului consolidat sau a calculului agregat extins, în cazul în care este echivalent cu conturile consolidate, conform articolului 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care este elaborat de sistemul de protecție instituțional sau de rețeaua instituțiilor afiliate unui organism central care nu sunt organizate sub forma unui grup din care instituția face parte;
 3. sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a instituției în conformitate cu Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾ privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar;
- (b) finanțarea achiziției unui investitor, la emitere sau ulterior, a instrumentelor de capital ale unei instituții de către entități externe care sunt protejate de o garanție sau de utilizarea

unui instrument financiar derivat de credit sau care sunt asigurate în alt mod, astfel încât riscul de credit este transferat către instituție sau către oricare dintre entitățile asupra cărora instituția are un control direct sau indirect sau către oricare entitate inclusă în oricare dintre următoarele:

1. sfera de aplicare a consolidării contabile sau prudențiale a instituției;
 2. sfera de aplicare a bilanțului consolidat sau a calculului agregat extins, în cazul în care este echivalent cu conturile consolidate, conform articolului 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care este elaborat de sistemul de protecție instituțional sau de rețeaua instituțiilor afiliate unui organism central care nu sunt organizate sub forma unui grup din care instituția face parte;
 3. sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a instituției în conformitate cu Directiva 2002/87/CE;
- (c) finanțarea acordată unui debitor care transferă finanțarea investitorului final în vederea achiziționării, la emitere sau ulterior, a instrumentelor de capital ale unei instituții.
- (2) Pentru a fi considerată drept finanțare indirectă în sensul alineatului (1), următoarele condiții trebuie, de asemenea, îndeplinite, după caz:

- (a) investitorul nu este inclus în niciuna dintre următoarele:
 1. sfera de aplicare a consolidării contabile sau prudențiale a instituției;
 2. sfera de aplicare a bilanțului consolidat sau a calculului agregat extins, în cazul în care este echivalent cu conturile consolidate, conform articolului 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care este elaborat de sistemul de protecție instituțional sau de rețeaua instituțiilor afiliate unui organism central care nu sunt organizate sub forma unui grup din care instituția face parte; În acest scop se consideră că un investitor este inclus în sfera calculului agregat extins în cazul în care instrumentul de capital relevant face obiectul consolidării sau al calculului agregat extins în conformitate cu articolul 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, într-un mod în care utilizarea multiplă a elementelor de fonduri proprii și crearea de fonduri proprii între membrii sistemului instituțional de protecție sunt eliminate. În cazul în care nu s-a acordat aprobarea autorităților competente menționată la articolul 49 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, această condiție se consideră a fi îndeplinită în cazul în care atât entitățile menționate la alineatul (1) litera (a), cât și instituția au statutul de membru al aceluiași sistem instituțional de protecție, iar entitățile deduc finanțarea acordată pentru achiziționarea de instrumente de capital ale instituției, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) literele (f)-(i), cu articolul 56 literele (a)-(d) și cu articolul 66 literele (a)-(d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

3. sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a instituției în conformitate cu Directiva 2002/87/CE;
- (b) entitatea externă nu este inclusă în niciuna dintre următoarele:
1. sfera de aplicare a consolidării contabile sau prudențiale a instituției;
 2. sfera de aplicare a bilanțului consolidat sau a calculului agregat extins, în cazul în care este echivalent cu conturile consolidate, conform articolului 49 alineatul (3) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care este elaborat de sistemul de protecție instituțional sau de rețeaua instituțiilor afiliate unui organism central care nu sunt organizate sub forma unui grup din care instituția face parte;
 3. sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a instituției în conformitate cu Directiva 2002/87/CE.
- (3) Atunci când se stabilește dacă achiziționarea unui instrument de capital implică finanțare directă sau indirectă în conformitate cu articolul 8, suma care trebuie luată în considerare nu include eventualele provizioane de depreciere în urma evaluării individuale.
- (4) Pentru a evita calificarea drept finanțare directă sau indirectă în conformitate cu articolul 8 și în cazul în care împrumutul sau o altă formă de finanțare sau garanțiile sunt acordate oricărei persoane fizice sau juridice care deține o participație calificată la instituția de credit sau care este considerată a fi parte afiliată conform alineatului (3), instituția se asigură în permanență că nu a acordat împrumutul sau o altă formă de finanțare sau garanțiile cu scopul de a subscrie direct sau indirect instrumente de capital ale instituției. În cazul în care împrumutul sau o altă formă de finanțare sau garanțiile sunt acordate altor tipuri de părți, instituția efectuează acest control cât mai bine cu putință.
- (5) În ceea ce privește societățile mutuale, organizațiile cooperatiste de credit și instituțiile similare, în cazul în care în temeiul legislației naționale clientul are obligația de a subscrie instrumentele de capital pentru a primi un împrumut, respectivul împrumut nu este considerat ca finanțare directă sau indirectă în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) valoarea subscrierii este considerată ca fiind nesemnificativă de către autoritatea competentă;
 - (b) scopul împrumutului nu este achiziționarea de instrumente de capital ale instituției care acordă împrumutul;
 - (c) subscrierea unuia sau a mai multor instrumente de capital ale instituției este necesară pentru a permite beneficiarului împrumutului să devină membru al societății mutuale, al organizației cooperatiste de credit sau a instituției similare.

Subsecțiunea 4

Limitările privind răscumpărarea instrumentelor de capital

Articolul 10

Limitările privind răscumpărarea instrumentelor de capital emise de societăți mutuale, instituții de economii, organizații cooperatiste de credit și alte instituții similare în sensul articolului 29 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolului 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) O instituție poate emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază cu posibilitatea de răscumpărare numai în cazul în care această posibilitate este prevăzută de legislația națională aplicabilă.

(2) Capacitatea instituției de a limita răscumpărarea în temeiul dispozițiilor care reglementează instrumentele de capital, conform articolului 29 alineatul (2) litera (b) și articolului 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, include atât dreptul de a amâna răscumpărarea, cât și dreptul de a limita valoarea răscumpărării. Instituția poate amâna răscumpărarea sau poate limita valoarea care face obiectul răscumpărării pentru o perioadă nedeterminată, în conformitate cu alineatul (3).

(3) Sfera limitărilor privind răscumpărarea incluse în dispozițiile care reglementează instrumentele se stabilește de instituție pe baza situației prudențiale a instituției în orice moment, având în vedere în special, dar fără a se limita la:

- (a) situația generală a instituției din punct de vedere financiar, precum și din perspectiva lichidității și a solvabilității;
- (b) valoarea fondurilor proprii de nivel 1 de bază, a fondurilor proprii de nivel 1 și a fondurilor proprii totale în raport cu expunerea totală la risc calculată în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu cerințele specifice privind fondurile proprii menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE și cu cerința privind amortizorul combinat astfel cum este definită la articolul 128 punctul 6 din directiva menționată anterior.

Articolul 11

Limitările privind răscumpărarea instrumentelor de capital emise de societăți mutuale, instituții de economii, organizații cooperatiste de credit și alte instituții similare în sensul articolului 29 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolului 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Limitările privind răscumpărarea incluse în condițiile contractuale și dispozițiile legislative care reglementează instrumentele, nu împiedică autoritatea competentă să limiteze și mai mult răscumpărarea instrumentelor pe o bază adecvată conform prevederilor articolului 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Autoritățile competente evaluează temeiurile limitărilor privind răscumpărarea incluse în condițiile contractuale și în dispozițiile legislative care reglementează instrumentul. Autoritățile competente solicită instituțiilor să modifice dispozițiile contractuale corespunzătoare în cazul în care nu sunt mulțumite în privința caracterului adecvat al temeiurilor care stau la baza limitărilor. În cazul în care instrumentele sunt reglementate de dreptul intern în lipsa unor condiții contractuale, legislația trebuie să permită instituției să limiteze răscumpărarea, conform dispozițiilor articolului 10 alineatele (1)-(3), astfel încât instrumentele să se încadreze în categoria fondurilor proprii de nivel 1 de bază.

(3) Orice decizie de limitare a răscumpărării este documentată intern și este raportată în scris de instituție autorității competente, cu precizarea motivelor pentru care, având în vedere criteriile prevăzute la alineatul (3), răscumpărarea fost refuzată parțial sau integral ori amânată.

(4) În cazul în care mai multe decizii de limitare a răscumpărării au loc în aceeași perioadă de timp, instituțiile pot documenta aceste decizii într-un singur set de documente.

SECȚIUNEA 2

Filtre prudențiale

Articolul 12

Conceptul de câștig rezultat din vânzare în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Conceptul de „câștig rezultat din vânzare” menționat la articolul 32 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 înseamnă orice câștig rezultat din vânzare recunoscut pentru instituție care este înregistrat ca o creștere a oricărui element al fondurilor proprii și care este asociat venitului viitor din expuneri generat de vânzarea de active securitizate în momentul în care sunt scoase din bilanțul instituției în contextul unei operațiuni de securitizare.

(2) Câștigul rezultat din vânzare recunoscut se stabilește ca diferența între valorile de la literele (a) și (b) de mai jos, astfel cum sunt stabilite prin aplicarea cadrului contabil relevant:

- (a) valoarea netă a activelor primite, inclusiv orice activ nou obținut minus orice alt activ dat sau orice nouă datorie asumată; și
- (b) valoarea contabilă a activelor securitizate sau a părții care nu mai este recunoscută.

(3) Câștigul rezultat din vânzare recunoscut care este asociat cu venitul viitor din expuneri se referă, în acest context, la „marja în exces” estimată a fi obținută în viitor, astfel cum este definită la articolul 242 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

SECȚIUNEA 3

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

Articolul 13

Deducerea pierderilor exercițiului financiar în curs în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Pentru a calcula fondurile proprii de nivel 1 de bază în cursul exercițiului și indiferent dacă instituția închide situațiile

sale financiare la sfârșitul fiecărei perioade interimare, instituția întocmește contul de profit și pierdere și deduce orice pierderi rezultate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe măsură ce acestea apar.

(2) În scopul de a întocmi contul de profit și pierdere al unei instituții în conformitate cu alineatul (1), veniturile și cheltuielile se stabilesc în cadrul aceluiași proces și pe baza aceluiași standarde de contabilitate ca în cazul raportului de la sfârșit de exercițiu financiar. Veniturile și cheltuielile sunt estimate cu prudență și sunt alocate perioadei interimare în care au survenit astfel încât fiecare perioadă intermediară să includă o valoare rezonabilă a veniturilor și cheltuielilor anuale anticipate. Evenimentele semnificative sau nerecurente vor fi luate în considerare integral și fără întârziere în perioada interimară în care apar.

(3) În cazul în care pierderile pentru exercițiul financiar curent au redus deja elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în urma unui raport financiar intermediar sau de sfârșit de exercițiu, deducerea nu este necesară. În scopul prezentului articol, raport financiar înseamnă că profitul și pierderea au fost stabilite după închiderea conturilor interimare sau a conturilor anuale în conformitate cu cadrul contabil sub incidența căruia intră instituția în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate și al Directivei 86/635/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare.

(4) Alineatele (1)-(3) se aplică în același mod câștigurilor și pierderilor incluse în alte elemente ale rezultatului global acumulat.

Articolul 14

Deducerea creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Deducerea creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se efectuează în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(2) Compensarea între creanțele privind impozitul amânat și datoriile asociate privind impozitul amânat se realizează separat pentru fiecare entitate impozabilă. Datoriile asociate privind impozitul amânat se limitează la cele care decurg din legislația fiscală a aceleiași jurisdicții care reglementează și creanțele privind impozitul amânat. Pentru calculul creanțelor și datoriilor privind impozitul amânat la nivel consolidat, o entitate impozabilă include orice număr de entități care sunt membri ai aceluiași grup fiscal, ai aceluiași perimetru de consolidare fiscală, ai aceleiași unități fiscale sau ai aceleiași declarații fiscale consolidate în temeiul legislației naționale aplicabile.

⁽¹⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

(3) Valoarea datoriilor asociate privind impozitul amânat care sunt eligibile pentru compensarea activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare este diferența dintre valoarea de la litera (a) și valoarea de la litera (b):

- (a) valoarea datoriilor privind impozitul amânat recunoscute în conformitate cu dispozițiile cadrului contabil aplicabil;
- (b) valoarea datoriilor asociate privind impozitul amânat care rezultă din activele necorporale și din activele aferente fondului de pensii cu beneficii definite.

Articolul 15

Deducerea activelor fondului de pensii cu beneficii definite în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolului 41 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritatea competentă acordă aprobarea prealabilă menționată la articolul 41 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 numai în cazul în care capacitatea nerestricționată de a folosi respectivele active ale fondului de pensii cu beneficii definite implică accesul imediat și neîngrădit la active, cum ar fi de exemplu atunci când utilizarea activelor nu este interzisă prin restricții de niciun fel și nu există niciun fel de cereri din partea unor terțe părți asupra acestor active.

(2) Se poate considera că accesul la active este neîngrădit atunci când instituția nu trebuie să solicite și să primească aprobare specifică din partea administratorului fondurilor de pensii sau de la beneficiarii pensiei de fiecare dată când aceasta și-ar exercita dreptul de acces la excedentul de fonduri din plan.

Articolul 16

Deducerea impozitelor previzibile în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (l) și al articolului 56 litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În condițiile în care instituția aplică un cadru contabil și politici contabile care prevăd recunoașterea deplină a datoriilor curente și amânate privind taxele aferente tranzacțiilor și altor evenimente recunoscute în bilanț sau în contul de profit și pierdere, instituția poate considera că impozitele previzibile au fost deja luate în considerare. Autoritatea competentă trebuie să se asigure că toate deducerile necesare au fost efectuate, fie în conformitate cu standardele contabile aplicabile, fie în temeiul oricărei alte ajustări.

(2) Atunci când instituția își calculează fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul situațiilor financiare pregătite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, condiția de la alineatul (1) este considerată a fi îndeplinită.

(3) În cazul în care condiția de la alineatul (1) nu este îndeplinită, instituția își reduce elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază cu valoarea estimată a impozitului curent și amânat nerecunoscut încă în bilanț și în contul de profit și pierdere aferente tranzacțiilor și altor evenimente recunoscute în bilanț sau în contul de profit și pierdere. Valoarea estimată a impozitului curent și amânat se stabilește utilizând o abordare echivalentă celei prevăzute de Regulamentul (CE) nr.

1606/2002. Valoarea estimată a impozitului amânat nu poate fi compensată cu creanțele privind impozitul amânat care nu sunt recunoscute în situațiile financiare.

SECȚIUNEA 4

Alte deduceri pentru elementele fondurilor proprii de nivel 1 de bază, fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar și fondurilor proprii de nivel 2

Articolul 17

Alte deduceri pentru instrumente de capital ale instituțiilor financiare în sensul articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Deținerile de instrumente de capital ale instituțiilor financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (26) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se deduc conform următoarelor calcule:

- (a) toate instrumentele care se califică drept capital în temeiul legii societăților comerciale aplicabile instituției financiare care le-a emis și, în cazul în care instituția financiară face obiectul unor cerințe în materie de solvabilitate, care sunt incluse fără nicio limită în fondurile proprii statutare la nivelul cu cea mai înaltă calitate se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (b) toate instrumentele care se califică drept capital în temeiul legii societăților comerciale aplicabile emitentului și, în cazul în care instituția financiară nu face obiectul unor cerințe de solvabilitate, care sunt perpetue, absorb prima și, proporțional, cea mai mare parte a pierderilor pe măsură ce acestea apar, sunt de rang inferior tuturor celorlalte cereri în caz de insolvență și lichidare și nu fac obiectul unor distribuiri preferențiale sau predeterminate se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (c) orice instrumente subordonate care absorb pierderile în baza principiului continuității activității, inclusiv atunci când există libertatea de a anula plata cupoanelor, se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, valoarea în exces se deduce din fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (d) orice alte instrumente subordonate se deduc din fondurile proprii de nivel 2. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 2, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar este insuficientă, restul sumei în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (e) orice alte instrumente incluse în fondurile proprii ale instituției financiare în temeiul cadrului prudențial relevant aplicabil sau orice alte instrumente pentru care instituția nu este în măsură să demonstreze că se aplică condițiile de la literele (a), (b), (c) sau (d) se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(2) În cazurile prevăzute la alineatul (3), instituțiile aplică deducerile, astfel cum prevede Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru deținerile de instrumente de capital pe baza unei abordări de deducere corespunzătoare. În scopul prezentului alineat, abordarea de deducere corespunzătoare înseamnă o abordare care aplică deducerea pentru aceeași componentă a capitalurilor în care s-ar încadra capitalul dacă ar fi fost emis de către instituția însăși.

(3) Deducerile menționate la alineatul (1) nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) atunci când instituția financiară este autorizată și supravegheată de o autoritate competentă și când face obiectul unor cerințe prudențiale echivalente celor aplicate instituțiilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013. Această abordare se aplică instituțiilor financiare din țările terțe numai în cazul în care s-a efectuat o evaluare a echivalenței în ceea ce privește regimul prudențial al țării terțe în cauză în temeiul regulamentului menționat anterior și în cazul în care s-a concluzionat că regimul prudențial al țării terțe în cauză este cel puțin echivalent celui aplicat în Uniune;
- (b) atunci când instituția financiară este o instituție emitentă de monedă electronică în sensul articolului 2 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și nu beneficiază de exceptări facultative în conformitate cu articolul 9 din directiva menționată anterior;
- (c) atunci când instituția financiară este o instituție de plată în sensul articolului 4 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și nu beneficiază de derogare în conformitate cu articolul 26 din respectiva directivă;
- (d) atunci când instituția financiară este un administrator de fonduri de investiții alternative, în sensul articolului 4 din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ sau o societate de administrare în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

⁽²⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 319, 5.12.2007, p. 1);

⁽³⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

Articolul 18

Instrumente de capital ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe în sensul articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Deținerile de instrumente de capital ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe care fac obiectul unui regim de solvabilitate care fie a fost evaluat ca nefiind echivalent celui prevăzut la capitolul VI titlul I din Directiva 2009/138/CE conform procedurii prevăzute la articolul 227 din directiva menționată anterior, fie nu a fost evaluat, se deduc după cum urmează:

- (a) toate instrumentele care se califică drept capital în temeiul legii societăților comerciale aplicabile întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe care le-au emis și care sunt incluse în fondurile proprii statutare la nivelul cu cea mai înaltă calitate fără nicio limită în temeiul regimului țării terțe se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (b) orice instrumente subordonate care absorb pierderile în baza principiului continuității activității, inclusiv atunci când există libertatea de a anula plata cupoanelor, se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (c) orice alte instrumente subordonate se deduc din fondurile proprii de nivel 2. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 2, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care această valoare în exces depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, această diferență a valorii în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (d) în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe care fac obiectul unor cerințe de solvabilitate prudențiale, orice alte instrumente incluse în fondurile proprii ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe în temeiul regimului de solvabilitate relevant aplicabil sau orice alte instrumente pentru care instituția nu este în măsură să demonstreze că se aplică condițiile de la literele (a), (b), (c) sau (d) se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(2) În cazul în care regimul de solvabilitate al țării terțe, inclusiv normele privind fondurile proprii, a fost evaluat ca fiind echivalent cu regimul prevăzut la titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 227 din directiva menționată anterior, deținerile de instrumente de capital ale întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare din țări terțe sunt tratate drept dețineri de instrumente de capital ale întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare autorizate în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2009/138/CE.

(3) În cazurile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, instituțiile aplică deducerile, astfel cum se prevede la articolul 44 litera (b), la articolul 58 litera (b) și la articolul 68 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz, pentru deținerile de elemente ale fondurilor proprii specifice întreprinderilor de asigurare.

Articolul 19

Instrumente de capital ale întreprinderilor excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE în sensul articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Deținerile de instrumente de capital ale întreprinderilor excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE în conformitate cu articolul 4 din directiva menționată anterior se deduc după cum urmează:

- (a) toate instrumentele care se califică drept capital în temeiul legii societăților comerciale aplicabile întreprinderilor care le-au emis și care sunt incluse fără nicio limită în fondurile proprii statutare la nivelul cu cea mai înaltă calitate se deduc din fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (b) orice instrumente subordonate care absorb pierderile în baza principiului continuității activității, inclusiv atunci când există libertatea de a anula plata cupoanelor, se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (c) orice alte instrumente subordonate se deduc din fondurile proprii de nivel 2. În cazul în care valoarea acestor instrumente subordonate depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 2, valoarea în exces se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. În cazul în care această valoare depășește valoarea fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, valoarea în exces reziduală se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (d) orice alte instrumente incluse în fondurile proprii ale întreprinderii în temeiul regimului de solvabilitate relevant aplicabil sau orice alte instrumente pentru care instituția nu este în măsură să demonstreze că se aplică condițiile de la literele (a), (b) sau (c) se deduc din fondurile proprii de nivel 1 de bază.

CAPITOLUL III

FONDURI PROPRII DE NIVEL 1 SUPLIMENTAR

SECȚIUNEA 1

Forma și natura stimulentele de răscumpărare

Articolul 20

Forma și natura stimulentele de răscumpărare în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (g) și al articolului 63 litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Stimulentele de răscumpărare înseamnă toate caracteristicile care oferă, la data emisiunii, așteptarea că instrumentul de capital ar putea fi răscumpărat.
- (2) Stimulentele menționate la alineatul (1) includ următoarele forme:
 - (a) o opțiune call corelată cu o creștere a spreadului de credit al instrumentului în cazul în care opțiunea call nu este exercitată;
 - (b) o opțiune call corelată cu o obligație sau cu o opțiune a unui investitor de a converti instrumentul într-un

instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază în cazul în care opțiunea call nu este exercitată;

- (c) o opțiune call corelată cu variația ratei de referință în cazul în care spreadul de credit peste a doua rată de referință este mai mare decât rata de plată inițială minus rata de swap;
- (d) o opțiune call corelată cu o creștere a valorii de răscumpărare în viitor;
- (e) o opțiune de repunere pe piață corelată cu o creștere a spreadului de credit al instrumentului sau cu o variație a ratei de referință în cazul în care spreadul de credit peste cea de a doua rată de referință este mai mare decât rata de plată inițială minus rata de swap în cazul în care instrumentul nu este repus pe piață;
- (f) comercializarea instrumentului într-un mod care sugerează investitorilor că instrumentul va face obiectul exercitării unei opțiuni call.

SECȚIUNEA 2

Conversia sau reducerea valorii principalului

Articolul 21

Natura majorării valorii principalului ca urmare a reducerii acestuia în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (n) și al articolului 52 alineatul (2) litera (c) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

- (1) Reducerea valorii principalului se aplică proporțional tuturor titularilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care cuprind un mecanism de reducere similar și un nivel declanșator identic.
- (2) Pentru ca reducerea valorii să fie considerată temporară, trebuie îndeplinite toate condițiile enumerate în cele ce urmează:
 - (a) distribuirile de plată după efectuarea unei reduceri de valoare au la bază suma redusă a principalului;
 - (b) majorările de valoare au la bază profitul ulterior deciziei oficiale a instituției de confirmare a profitului final;
 - (c) orice majorare a instrumentului sau a plății cupoanelor din suma redusă a principalului se efectuează la aprecierea deplină a instituției sub rezerva constrângerilor care derivă din literele (d)-(f), iar instituția nu are obligația de a efectua sau de a accelera o majorare în anumite condiții;
 - (d) o majorare se efectuează pe bază proporțională între instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar similare care au făcut obiectul unei reduceri;
 - (e) valoarea maximă care poate fi atribuită sumei majorării instrumentului împreună cu plata cupoanelor aferente sumei reduse a principalului este egală cu profitul instituției înmulțit cu suma obținută prin împărțirea valorii stabilite la punctul 1 cu valoarea stabilită la punctul 2:
 - 1. suma valorii nominale a tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale instituției înainte de efectuarea reducerii care au făcut obiectul reducerii de valoare;
 - 2. totalul fondurilor proprii de nivel 1 ale instituției;

(f) suma valorii reduse și a plății cupoanelor din valoarea redusă a principalului este tratată ca plată care duce la o reducere a fondurilor proprii de nivel 1 de bază și, împreună cu alte distribuiri aferente instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, face obiectul restricțiilor privind suma maximă distribuibilă, conform articolului 141 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost transpusă în legislația sau reglementările naționale.

(3) În scopul alineatului (2) litera (e), calculul se efectuează în momentul în care se înregistrează majorarea valorii.

Articolul 22

Procedurile și calendarul pentru a stabili că a survenit un eveniment declanșator în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (n) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În cazul în care instituția a stabilit că rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază a scăzut sub nivelul care activează conversia sau reducerea valorii unui instrument la nivelul de aplicare a cerințelor prevăzute în partea unu titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, organul de conducere sau oricare alt organism relevant al instituției stabilește fără întârziere că a survenit un eveniment declanșator și că există obligația irevocabilă de a reduce valoarea instrumentului sau de a efectua conversia acestuia.

(2) Suma care trebuie redusă sau care face obiectul conversiei se stabilește cât mai curând posibil și în termen de maximum o lună de la data la care se stabilește că a survenit evenimentul declanșator în temeiul alineatului (1).

(3) Autoritatea competentă poate solicita ca perioada maximă de o lună menționată la alineatul (2) să fie redusă în cazurile în care estimează că există suficientă certitudine cu privire la suma care urmează a fi convertită sau redusă ori în cazurile în care estimează că este necesară conversia sau reducerea imediată a valorii.

(4) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile care reglementează instrumentul de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, este necesară efectuarea unei reexaminări independente a valorii care trebuie redusă sau convertită ori în cazul în care autoritatea competentă solicită o reexaminare independentă pentru stabilirea valorii care trebuie redusă sau convertită, organul de conducere sau oricare alt organism relevant al instituției se asigură că acest lucru se realizează imediat. Această reexaminare independentă se finalizează în cel mai scurt timp posibil și nu creează impedimente pentru instituție în ceea ce privește reducerea valorii sau conversia instrumentului de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și întrunirea cerințelor prevăzute la alineatele (2) și (3).

SECȚIUNEA 3

Caracteristicile instrumentelor care ar putea împiedica recapitalizarea

Articolul 23

Caracteristicile instrumentelor care ar putea împiedica recapitalizarea în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (o) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Caracteristicile care ar putea împiedica recapitalizarea unei instituții includ prevederi care impun ca instituția să acorde

compensații titularilor existenți ai instrumentelor de capital în cazul în care se emite un nou instrument de capital.

SECȚIUNEA 4

Utilizarea entităților cu scop special pentru emiterea indirectă de instrumente de fonduri proprii

Articolul 24

Utilizarea entităților cu scop special pentru emiterea indirectă de instrumente de fonduri proprii în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (p) și al articolului 63 litera (n) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În cazul în care instituția sau o entitate care intră în sfera consolidării în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 emite un instrument de capital care este subscris de către o entitate cu scop special, acest instrument de capital nu este recunoscut, la nivelul instituției sau al entității menționate anterior, drept capital de o calitate mai bună decât capitalul cu calitatea cea mai scăzută emis entității cu scop special și capitalul emis terților de către entitatea cu scop special. Cerința menționată anterior se aplică la nivelul consolidat, subconsolidat și individual al aplicării cerințelor prudențiale.

(2) Drepturile titularilor instrumentelor emise de o entitate cu scop special nu trebuie să fie mai favorabile comparativ cu situația în care instrumentul ar fi fost emis direct de instituție sau de o entitate care intră în sfera consolidării în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

CAPITOLUL IV

CERINȚE GENERALE

SECȚIUNEA 1

Deținerile indirecte care rezultă din deținerile bazate pe indici

Articolul 25

Gradul de prudență necesar în estimările pentru calcularea expunerilor utilizate ca alternativă la expunerile suport în sensul articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) O estimare este suficient de prudentă în cazul în care este întrunită oricare dintre următoarele condiții:

(a) atunci când mandatul privind activitatea de investire a indicelui prevede că un instrument de capital al unei entități din sectorul financiar care face parte din indice nu poate depăși un procent maxim din indice, instituția utilizează acest procent ca o estimare pentru valoarea deținerilor care se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau de fonduri proprii de nivel 2, după caz, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), sau din fondurile proprii de nivel 1 de bază în cazul în care instituția nu poate stabili caracterul exact al deținerii;

(b) atunci când instituția nu poate stabili procentul maxim menționat la litera (a) și în cazul în care indicele, astfel cum reiese din mandatul privind activitatea de investire sau din alte informații relevante, include instrumentele de capital ale entităților din sectorul financiar, instituția deduce valoarea totală a deținerilor bazate pe indici din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau de fonduri proprii de nivel 2, după caz, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), sau din fondurile proprii de nivel 1 de bază în cazul în care instituția nu poate stabili caracterul exact al deținerii.

(2) În scopul alineatului (1), se aplică următoarele:

(a) o deținere indirectă care rezultă dintr-o deținere bazată pe indici cuprinde proporția indicelui investit în instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de fonduri proprii de nivel 2 ale entităților din sectorul financiar incluse în indice;

(b) un indice include, dar nu se limitează la fonduri de indice, indici pe acțiuni sau obligațiuni sau orice altă schemă în care instrumentul-suport este un instrument de capital emis de o entitate din sectorul financiar.

Articolul 26

Semnificația conceptului „împovăror din punct de vedere operațional” de la articolul 76 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În scopul articolului 76 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, împovăror din punct de vedere operațional înseamnă situații în care abordările de tipul look-through privind deținerile de capital în entitățile din sectorul financiar pe o bază permanentă sunt nejustificate, conform evaluării efectuate de autoritățile competente. Atunci când evaluează caracterul împovăror din punct de vedere operațional al situațiilor, autoritățile competente iau în considerare gradul scăzut de semnificație și perioada de deținere scurtă a unor astfel de poziții. O perioadă de deținere de scurtă durată presupune necesitatea ca instituția să evidențieze marea lichiditate a indicelui.

(2) În scopul alineatului (1), se consideră că o poziție are un grad scăzut de semnificație în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) expunerea individuală netă care rezultă din deținerile bazate pe indici măsurată înainte de aplicarea abordării de tipul look-through nu depășește 2 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum sunt calculate la articolul 46 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) expunerea agregată netă care rezultă din deținerile bazate pe indici măsurată înainte de aplicarea abordării de tipul look-through nu depășește 5 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum sunt calculate la articolul 46 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) suma expunerii nete agregate care rezultă din deținerile bazate pe indici măsurată înainte de aplicarea abordării de tipul look-through și orice alte dețineri care se deduc în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu depășește 10 % din

elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum sunt calculate la articolul 46 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

SECȚIUNEA 2

Aprobarea autorității de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii

Articolul 27

Semnificația conceptului de condiții sustenabile pentru capacitatea instituției de a obține venituri în sensul articolului 78 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Condiții sustenabile pentru capacitatea instituției de a obține venituri în conformitate cu articolul 78 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 înseamnă că profitabilitatea instituției, astfel cum a fost evaluată de autoritatea competentă, este în continuare solidă sau că nu suferă modificări negative după înlocuirea instrumentelor cu instrumente de fonduri proprii de o calitate egală sau mai bună, la acea dată și în viitorul apropiat. Evaluarea autorității competente ține seama de profitabilitatea instituției în situații de criză.

Articolul 28

Procedura și cerințele în materie de date pentru depunerea unei cereri de către o instituție în vederea efectuării de rambursări, reduceri și răscumpărări - în sensul articolului 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Rambursările, reducerile și răscumpărările de instrumente de fonduri proprii nu trebuie anunțate titularilor instrumentelor înainte ca instituția să fi obținut aprobarea prealabilă a autorității competente.

(2) În cazul în care se estimează cu suficientă certitudine că rambursările, reducerile și răscumpărările vor fi efectuate și odată ce s-a obținut aprobarea prealabilă a autorității competente, instituția deduce sumele corespunzătoare care urmează să fie rambursate, reduse sau răscumpărate din elementele corespunzătoare ale fondurilor sale proprii înainte ca rambursarea, reducerea sau răscumpărarea efectivă să aibă loc. Se consideră că există suficientă certitudine în special atunci când instituția a anunțat public intenția sa de a rambursa, de a reduce sau de a răscumpăra un instrument de fonduri proprii.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică la nivelul consolidat, subconsolidat și individual al aplicării cerințelor prudențiale, dacă este cazul.

Articolul 29

Depunerea unei cereri de către o instituție în vederea efectuării rambursărilor, reducerilor și răscumpărărilor în sensul articolului 77 și al articolului 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și temeiurile corespunzătoare ale limitării răscumpărării în sensul articolului 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) O instituție depune o cerere la autoritatea competentă înainte de a reduce sau de a răscumpăra instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau de a exercita opțiunea call, de a rambursa sau de a răscumpăra instrumentele de nivel 1 suplimentar sau de nivel 2.

(2) Cererea poate include un plan de desfășurare, pe o perioadă de timp limitată, a acțiunilor enumerate la articolul 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru mai multe instrumente de capital.

(3) În cazul răscumpărării instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, a instrumentelor de nivel 1 suplimentar sau a instrumentelor de nivel 2 în scopul formării pieței, autoritățile competente pot să își dea acordul în prealabil, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu privire la acțiunile enumerate la articolul 77 din regulamentul menționat anterior pentru o anumită sumă predefinită.

(a) În cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, valoarea respectivă nu depășește cea mai mică dintre următoarele sume:

1. 3 % din valoarea emisiunii relevante;

2. 10 % din valoarea cu care fondurile proprii de nivel 1 de bază depășesc suma cerințelor privind fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a cerințelor specifice privind fondurile proprii menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE și a cerinței privind amortizorul combinat astfel cum este definită la articolul 128 punctul 6 din directiva menționată anterior.

(b) În cazul instrumentelor de nivel 1 suplimentar sau al instrumentelor de nivel 2, această valoare stabilită în prealabil nu depășește cea mai mică dintre următoarele sume:

1. 10 % din valoarea emisiunii relevante;

2. sau 3 % din suma totală a instrumentelor de nivel 1 suplimentar sau a instrumentelor de nivel 2, după caz.

(4) De asemenea, autoritățile competente pot să acorde în prealabil autorizarea acțiunilor enumerate la articolul 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în cazul în care instrumentele de fonduri proprii conexe sunt transferate angajaților instituției ca parte a remunerației lor. Instituțiile informează autoritățile competente în cazul în care instrumentele de fonduri proprii sunt achiziționate în aceste scopuri și deduc aceste instrumente din fondurile proprii conform unei abordări corespunzătoare privind deducerile pentru perioada în care sunt deținute de instituție. Deducerea pe o bază corespunzătoare nu mai este necesară în cazul în care cheltuielile legate de orice acțiune în conformitate cu prezentul alineat sunt deja incluse în fondurile proprii ca urmare a unui raport financiar interimar sau de sfârșit de exercițiu financiar.

(5) O autoritate competentă poate să își dea în prealabil acordul în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în legătură cu o acțiune enumerată la articolul 77 din regulamentul menționat anterior pentru o anumită sumă predefinită atunci când valoarea instrumentelor de fonduri proprii care urmează a face obiectul exercitării opțiunii call, rambursării sau răscumpărării este

nesemnificativă în raport cu valoarea rămasă a emisiunii corespunzătoare după exercitarea opțiunii call, a rambursării sau a răscumpărării.

(6) Alineatele (1)-(5) se aplică la nivelul consolidat, subconsolidat și individual al aplicării cerințelor prudențiale, dacă este cazul.

Articolul 30

Conținutul cererii care trebuie transmisă de instituție în sensul articolului 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Cererea menționată la articolul 29 este însoțită de următoarele informații:

(a) o explicație bine justificată a motivelor pentru efectuarea uneia dintre acțiunile menționate la articolul 29 alineatul (1);

(b) informații privind cerințele de capital și amortizoarele de capital, care să acopere cel puțin o perioadă de 3 ani, inclusiv nivelul și componența fondurilor proprii înainte și după efectuarea acțiunii și impactul acțiunii asupra cerințelor de reglementare;

(c) impactul înlocuirii unui instrument de capital asupra profitabilității instituției, conform articolului 78 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) o evaluare a riscurilor la care instituția este expusă sau la care ar putea fi expusă, precum și dacă nivelul fondurilor proprii asigură o acoperire corespunzătoare a acestor riscuri, inclusiv simulări de criză cu privire la principalele riscuri care să evidențieze pierderile potențiale în funcție de diferitele scenarii;

(e) orice alte informații considerate necesare de către autoritatea competentă pentru a evalua relevanța acordării acordului în conformitate cu articolul 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Autoritatea competentă renunță la obligația privind prezentarea anumitor informații menționate la alineatul (2) atunci când este convinsă că aceste informații îi sunt deja disponibile.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică la nivelul individual, consolidat și subconsolidat al aplicării cerințelor prudențiale, dacă este cazul.

Articolul 31

Termenele pentru depunerea cererii de către instituție și prelucrarea cererii de către autoritatea competentă în sensul articolului 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Instituția transmite autorității competente o cerere completă și informațiile menționate la articolele 29 și 30 cu cel puțin 3 luni înainte de data la care una dintre acțiunile enumerate la articolul 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 va fi anunțată titularilor instrumentelor.

(2) Autoritățile competente pot permite instituțiilor, de la caz la caz și în circumstanțe excepționale, să transmită cererea menționată la alineatul (1) într-un termen mai scurt decât termenul de trei luni.

(3) Autoritatea competentă prelucrează o cerere fie în termenul menționat la alineatul (1), fie în termenul menționat la alineatul (2). Autoritățile competente iau în considerare informațiile noi primite în această perioadă, în cazul în care acestea sunt disponibile și atunci când consideră că aceste informații sunt semnificative. Autoritățile competente încep să prelucreze cererea numai în cazul în care acestea s-au asigurat că informațiile solicitate în temeiul articolului 28 au fost primite de la instituție.

Articolul 32

Cererile de rambursări, reduceri și răscumpărări de către societăți mutuale, organizații cooperatiste de credit, instituții de economii sau instituții similare în sensul articolului 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) În ceea ce privește răscumpărarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale societăților mutuale, organizațiilor cooperatiste de credit, instituțiilor de economii sau instituțiilor similare, cererea menționată la articolul 29 alineatele (1), (2) și (6), precum și informațiile prezentate la articolul 30 alineatul (1) sunt prezentate autorității competente, cu aceeași frecvență ca cea utilizată de organismul competent al instituției pentru examinarea răscumpărărilor.

(2) Autoritățile competente pot să își dea aprobarea în prealabil cu privire la o acțiune menționată la articolul 77 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru o anumită sumă predefinită care va fi rambursată, după deducerea sumei subscrierii noilor instrumente de fonduri proprii de nivel 1 vărsate pe parcursul unei perioade de până la un an. Suma prestabilită menționată anterior poate atinge nivelul de 2 % din fondurile proprii de nivel 1 de bază, în cazul în care autoritățile competente sunt convinse că această acțiune nu prezintă un pericol pentru situația curentă sau viitoare a solvabilității instituției.

SECȚIUNEA 3

Derogare temporară de la deducerea din fondurile proprii

Articolul 33

Derogare temporară de la deducerea din fondurile proprii în sensul articolului 79 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) O derogare temporară are o durată care nu depășește perioada de timp avută în vedere în temeiul planului de operațiuni de asistență financiară. Derogarea menționată anterior nu se acordată pentru o perioadă mai mare de 5 ani.

(2) Derogarea se aplică numai în ceea ce privește noile dețineri de instrumente în entitatea din sectorul financiar care face obiectul operațiunii de asistență financiară.

(3) Cu scopul de a acorda o derogare temporară pentru deducerea din fondurile proprii, o autoritate competentă poate

considera că deținerile temporare menționate la articolul 79 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care vor fi deținute în scopul unei operațiuni de asistență financiară menită să reorganizeze și să salveze o entitate din sectorul financiar în cazul în care operațiunea este efectuată în cadrul unui plan și aprobată de către autoritatea competentă, precum și în cazul în care planul prevede în mod clar etapele, calendarul și obiectivele și precizează interacțiunea între deținerile temporare și operațiunea de asistență financiară.

CAPITOLUL V

INTERESE MINORITARE ȘI INSTRUMENTE SUPLIMENTARE DE RANGUL 1 ȘI RANGUL 2 EMISE DE FILIALE

Articolul 34

Tipurile de active care se pot referi la operațiunile unor entități cu scop special și semnificația conceptelor de „minim” și „nesemnificativ” în ceea ce privește fondurile proprii care se califică drept fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 emise de entități cu scop special în sensul articolului 83 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Activele unei entități cu scop special sunt considerate a fi minime și nesemnificative în cazul în care sunt îndeplinite următoarele două condiții:

- (a) activele entității cu scop special care nu sunt constituite prin investiții în fonduri proprii ale filialei conexe se limitează la activele în numerar destinate plății cupoanelor și răscumpărării instrumentelor de fonduri proprii care sunt datorate;
- (b) valoarea activelor entității cu scop special, altele decât cele menționate la litera (a), nu depășește 0,5 % din activele totale medii ale entității cu scop special în ultimii trei ani.

(2) În scopul alineatului (1) litera (b), autoritatea competentă poate permite unei instituții să utilizeze un procent mai ridicat, cu condiția să fie întrunite cele două condiții enumerate mai jos:

- (a) procentul mai ridicat este necesar pentru a permite acoperirea exclusivă a costurilor de funcționare ale entității cu scop special;
- (b) suma nominală corespunzătoare nu depășește 500 000 EUR.

CAPITOLUL VI

PRECIZAREA DISPOZIȚIILOR TRANZITORII ALE REGULAMENTULUI (UE) NR. 575/2013 ÎN CEEA CE PRIVEȘTE FONDURILE PROPRII

Articolul 35

Filtre suplimentare și deduceri în sensul articolului 481 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Ajustările elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ale elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și ale elementelor de nivel 2, în conformitate cu articolul 481 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se aplică în conformitate cu alineatele (2)-(7).

(2) În cazul în care, în temeiul măsurilor de transpunere ale Directivei 2006/48/CE și ale Directivei 2006/49/CE, aceste deduceri și filtre rezultă din elementele de fonduri proprii menționate la articolul 57 literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/48/CE, ajustarea se face la elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(3) În alte cazuri decât cele menționate la alineatul (1), și atunci când, în temeiul măsurilor de transpunere ale Directivei 2006/48/CE și ale Directivei 2006/49/CE, aceste deduceri și filtrele au fost aplicate la totalul elementelor menționate la articolul 57 literele (a)-(ca) din Directiva 2006/48/CE, luând în considerare articolul 154 din directiva menționată anterior, ajustarea se face la elementele de nivel 1 suplimentar.

(4) În cazul în care valoarea elementelor de nivel 1 suplimentar este mai mică decât ajustarea aferentă, ajustarea reziduală se face la elementele de fonduri proprii de nivel 1;

(5) În alte cazuri decât cele menționate la alineatele (1) și (2) și atunci când, în temeiul măsurilor de transpunere a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE, aceste deduceri și filtre s-au aplicat la elementele de fonduri proprii, astfel cum sunt menționate la articolul 57 literele (d)-(h) sau la totalul fondurilor proprii conform Directivei 2006/48/CE și Directivei 2006/49/CE, ajustarea se face la elementele de nivel 2;

(6) În cazul în care valoarea elementelor de nivel 2 este mai mică decât ajustarea aferentă, ajustarea reziduală se face la elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar;

(7) În cazul în care valoarea elementelor de nivel 2 și de nivel 1 suplimentar este mai mică decât ajustarea aferentă, ajustarea reziduală se face la elementele de fonduri proprii de nivel 1.

Articolul 36

Alte elemente de fonduri proprii neeligibile ca elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în virtutea clauzei de păstrare a drepturilor obținute aplicabilă instrumentelor de capital care nu constituie ajutoare de stat, în sensul articolului 487 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Atunci când în cazul instrumentelor de fonduri proprii se aplică tratamentul prevăzut la articolul 487 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2021, instrumentele pot face, integral sau parțial, obiectul tratamentului menționat anterior. Modul de tratare menționat anterior nu are niciun efect asupra calculului limitei prevăzută la articolul 486 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Instrumentele de fonduri proprii prevăzute la alineatul (1) pot fi din nou tratate ca elemente prevăzute la articolul 484 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția ca acestea să fie elemente prevăzute la articolul 484 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior și cu condiția ca valoarea acestora să nu mai depășească procente aplicabile prevăzute la articolul 486 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior.

(3) Instrumentele de fonduri proprii prevăzute la alineatul (1) pot fi din nou tratate ca elemente prevăzute la articolul 484 alineatul (4), cu condiția ca acestea să fie elemente prevăzute la articolul 484 alineatul (3) sau la articolul 484 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu condiția ca valoarea acestora să nu mai depășească procente aplicabile prevăzute la articolul 486 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior.

Articolul 37

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 ianuarie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO